

νικῶν ἐφημερίδων, ὁ Ἀρζρούνη τοῦ Μοσάκ, ὃν Σπανδαριανζ τοῦ Νόρ Ντάρ, κλπ.

Σήμερον ὁ ἀριθμὸς πάντων τῶν εἰς ἀρμενικὴν γλῶτταν ἐκδιδόμενων φύλλων ἀνέρχεται εἰς 22, ὧν τὰ πλείστα ἐκδίδονται ἐν Τουρκίᾳ· πάντα δὲ τὰ ἀπὸ τοῦ 1795 ἐκδοθέντα εἶναι 141. Ἐκ τούτων 51 ἦσαν πολιτικὴ ἐφημερίδες, 29 ἐπιστημονικὰ καὶ φιλολογικὰ μηνιαῖα περιοδικὰ συγγράμματα, 30 πολιτικὰ καὶ φιλολογικὰ ἐφημερίδες, 7 σατυρικαί, 4 μουσικαί, 4 παιδαγωγικαί, κλπ. Τὸ πλαιότατον τῶν περιοδικῶν καὶ ἐφημερίδων εἶναι τὸ Ἀραράτ τῆς Σμύρνης, διανῶν τεσσαρακοστὸν ἕκτον ἔτος ἐκδόσεως.

Οἱ δὲ συνδρομηταὶ τῶν Ἀρμενικῶν φύλλων οὐδέποτε ὑπερβαίνουνσι κατὰ μέσον ὄρον ὀλίγας ἑκατοντάδας, οὐδὲν δὲ φύλλον μέχρι τοῦδε ἔσχε πλείονας τῶν 1600 συνδρομητῶν. Ἐκ τούτου ἔπεται ὅτι καὶ οἱ ἐκδότης αὐτῶν οὐδὲν ἢ ἐλάχιστα κερδαίνουνσι, καὶ οὐδεμία, ὡς εἰκός, δίδεται ἀμοιβή εἰς τοὺς συνεργάτας. Μόνον ὁ Γέρανος ἐπλήρωνε 8-10 ρούβλια, καὶ ὁ Πόρτε 16-40 ρούβλια δι' ἑκάστον τυπογραφικὸν φύλλον.

(Ἐκ τοῦ Magazin für die Litteratur des In-u. Auslandes).

ΠΩΣ ΕΝΥΜΦΕΥΘΗ Ο ΜΕΝΔΕΛΣΩΝ

Εὐρισκόμενος ἐν Πυρμόντ ὁ διάσημος Γερμανὸς φιλόσοφος Μωϋσῆς Μένδελσων ἔτυχε νὰ γνωρίσῃ τὸν ὁμόθησκόν του Ἰσραηλίτην Γουγεγγάιμ, ἔμπορον ἐξ Ἀμβούργου.

«Ραββὶ Μωϋσῆ, τῷ εἰπέ ποτε οὗτος, πάντες τιμῶμεν ὑμᾶς, ἀλλὰ μὲ περισσώτερον ἀπὸ τοὺς ἄλλους ἐνθουσιασμὸν σὰς τιμᾶ καὶ σὰς θαυμάζει ἡ θυγάτηρ μου. Εὐτυχέστατος θὰ ἦμην ἂν σὰς ἔκαμνα γαμβρόν. Ἐλθετε κἀμυῖαν φορὰν, ὅταν περάσετε ἀπὸ τὸ Ἀμβούργον, εἰς τὸ σπίτι μας.»

Ὁ Μωϋσῆς Μένδελσων δὺσμορρος ὧν ἦτο σφόδρα ἄτολμος. Ἄλλ' ἀποφασίσας ποτὲ νὰ ἀποδημήσῃ ἐκ Βερολίνου, καὶ μεταβῆς εἰς Ἀμβούργον, ἐπεσκέφθη τὸν Γουγεγγάιμ ἐν τῷ ἐμπορικῷ του καταστήματι. Ἐκεῖνος δὲ δεξιωθεὶς αὐτὸν τῷ εἶπεν· «Ἀναβῆτε εἰς τῆς κόρης μου. Θὰ χαρῆ πολὺ ἂν σὰς ἴδῃ. Τῆς εἶπα πολλὰ διὰ σὰς.»

Ὁ Μένδελσων ἐπεσκέφθη τὴν θυγατέρα τοῦ ἐμπόρου.

Τὴν ἐπαύριον ἐπανῆλθεν εἰς τὸ ἐμπορικὸν κατὰστημα τοῦ πατρός της. Ἐπί τινα ὥραν ἀμφοτέροι ἐσίγων ἀμνηχανοῦντες, μέχρις οὗ τέλος ὁ σὸφὸς ἔφερε τὸν λόγον περὶ τῆς θυγατρὸς τοῦ Γουγεγγάιμ, ἐπαινέσας τὴν χάριν καὶ τὴν νοσημοσύνην αὐτῆς.

«Ἀλήθεια, σεβαστὲ Ῥαββὶ, εἶπεν ὁ ἔμπορος, ἂν πρέπει εἰλικρινῶς νὰ σὰς ὁμιλήσω...»

—Βεβαίως, σὰς παρακαλῶ!

—Εἰσθε φιλόσοφος, εἰσθε ἄνθρωπος μὲ νοῦν,

καὶ δὲν θὰ σὰς κακορνή. Ἡ κόρη μου, βλέπετε, εἶναι παιδί ἀκόμη ἀνόητον... Μοῦ εἶπε, πῶς ἄμα σὰς εἶδε ἐτρόμαξε, διότι...»

—Διότι ἔχω αὐτὴν τὴν ἄσχημην καμποῦρα;»

Ὁ Γουγεγγάιμ κατένευσε.

«Τὸ ἐσυλλογίσθη αὐτό, εἶπεν ὁ Μένδελσων. Ἐκ τούτοις ἐπεθύμουν νὰ ἀποχιρετίσω τὴν κόρην σας.»

Ἀναβὰς δὲ εἰς τὸν οἶκον τοῦ ἐμπόρου, εὔρε τὴν θυγατέρα του καθημένην παρὰ τὸ παράθυρον καὶ βράπτουσαν. Συνδιελέχθησαν ἐπὶ πολὺ μετ' οἰκειότητος τινος, ἀλλ' ἡ νεῆνις ἔνευε χαμαί, μὴ τολμῶσα νὰ ἀτενίσῃ τὸν φιλόσοφον κατὰ πρόσωπον. Μεταξὺ λόγων τὸν ἠρώτησε:

«Πιστεύετε καὶ σεις ὅτι οἱ γάμοι ἀποφασίζονται εἰς τὸν οὐρανόν;

—Βεβαίωτατα! εἰς ἐμὲ μάλιστα συνέβη καὶ κἄτι τι πολὺ παράδοξον. Εἰξέυρετε, ὅτι καθὼς λέγει τὸ Ταλμουδ,* κατὰ τὴν γέννησιν ἐκάστου παιδίου φωνάζουν ἐν τῷ οὐρανῷ ὁ δεῖνα θὰ πάρῃ τὴν δεῖνα. Κατὰ τὴν ὥραν λοιπὸν τῆς γεννήσεώς μου ἐφώνηζαν καὶ τὸ ὄνομα τῆς γυναικὸς μου, ἀλλὰ κἀποιοὶ εἶπε τότε· θὰ ἦναι ἡ κἀμυῖαν καμποῦρα! Θεὲ μου πανάγαθε, εἶπα ἐγὼ, ὅταν μία κόρη ἦναι κακορφειασμένη γίνεται εὐκόλα σκληρὰ καὶ στρυφνὴ· ἡ κόρη πρέπει νὰ ἦναι ὠραία. Θεὲ μου πανάγαθε, δὸς εἰς ἐμὲ τὴν καμποῦραν, καὶ κἀμὲ τὴν κόρην εὐμορφην καὶ καλὴν.»

Μόλις εἶπε ταῦτα ὁ Μωϋσῆς Μένδελσων καὶ ἡ νεῆνις ἔπεσεν εἰς τὰς ἀγκάλας του·—καὶ ἐγένετο σύζυγός του καὶ ἔζησαν βίον εὐτυχέστατον.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Κατὰ τὰ ἐσχίστα τῆς τελευταίας ἀπογραφῆς τῆς Γερμανίας, τῆς γενομένης τῆ 1 Δεκεμβρίου τοῦ παρελθόντος ἔτους, ἐν ὅλῃ τῇ αὐτοκρατορίᾳ ὑπάρχουσι 21 πόλεις ἔχουσαι πλείονας τῶν ἑκατοντακισχιλίων κατοίκων, ἐν ᾧ ἐν Γαλλίᾳ, κατὰ τὴν ἀπογραφὴν τοῦ 1881 μόνον 10 τοιαῦται πόλεις ὑπάρχουσιν. Ἡ μεγίστη τῶν Γερμανικῶν πόλεων εἶναι τὸ Βερολίον, κατοικούμενον ὑπὸ 1316382 κατοίκων, ἐν ᾧ τῷ 1875 εἶχε πληθυσμὸν 966858 καὶ 1122340 τῷ 1880. Μετ' αὐτὴν ἔρχεται τὸ Ἀμβούργον ἔχον 471411 κατοίκους καὶ εἶτα τὸ Μόναχον ἔχον 260005 καὶ ἡ Δρέσδη ἔχουσα 245515.

Ὡς ἀγγέλλει ἡ Ἀγγλικὴ ἰατρικὴ ἐφημερίς Νυστήριον (Lancet) εὑρέθη ἐν Κολομβίᾳ θυμασιώτατον ἴσχυαιμον φυτόν. Εἶναι δὲ τοῦτο θάμνος καλούμενος ἐν τῇ χώρᾳ ἐκεῖνη Ἀλίζα, οὗ ὁ ὄπος εἶναι ἰσχυρότατον ἔναμιον φάρμακον. Διὰ μαχαίρας ἐπικεχρισμένης διὰ τοῦ ὄπου τούτου εἶναι δυνατόν νὰ τμηθῶσι καὶ μεγάλαι φλέβες ἢ ἀρτηρίαι, χωρὶς νὰ ἐπέλθῃ αἰμορραγία.

*) Ἡ μετὰ τὴν Παλαιὰν Διαθήκην ἱερὰ βιβλος τῶν Ἑβραίων.